

RIJEČ UREDNIŠTVA

ČITAMO LI (ILI NE) ŠUMARSKI LIST?

Šumarski list je znanstveno-stručno i staleško glasilo Hrvatskoga šumarskog društva, čiji je prvi broj tiskan 1. siječnja 1877. godine i izlazi neprekidno do danas. Dakle, u tisku je njegovo 143. godišće! Pri osnivanju Hrvatskog šumarskog društva, koje bilježi 172 godine utemeljenja, među postavljenim ciljevima rada bilo je, između ostalog, ponajprije uvođenje šumarske nastave u Hrvatskoj (što je ostvareno osnivanjem Gospodarsko-šumarskog učilišta u Križevcima 1860. godine) i tiskanje šumarskog glasila te izgradnja Šumarskog doma (što je ostvareno 1898. godine). Sve su to ostvarili naši šumari-prethodnici, a što mi baštinitimo do danas. Te temelje nove generacije šumarskih stručnjaka trebaju samo čuvati i dograđivati. Činimo li to odgovorno? Ovo je samo nekoliko rečenica uvoda, da ne zaboravimo šumarsku povijest. No, zbog čega pitanje u naslovu? Naime, ovih dana čuli smo neke kritike na račun kvalitete našega časopisa, a iskazana je i sumnja čitaju li ga šumarski stručnjaci, posebice oni na terenu? Kritika je svakako dobra, jer ona potiče na poboljšanje stanja, no ona treba biti dobronamjerna i argumentirana. Ako se ona tiče kvalitete znanstvenih i stručnih članka, nju određuju ponajprije teme iz svih segmenata šumarstva i autori, a verificiraju ih prethodno Uredništvo i konačno recenzenti. Nezamislivo je da bi glavni urednik i dva recenzenta specijalista iz odnosnog znanstveno-stručnog područja šumarstva mogli „propustiti“ za tiskanje neinteresantan i nekvalitetan članak. Ako je pak problem u temama i autorima znanstvenih i stručnih članaka iz inozemnog područja, komentar može biti „dvosmjernan“. Njima kao i domaćim autorima važno je da članak bude tiskan u Šumarskome listu koji je citiran u relevantnim svjetskim časopisima, što doprinosi napredovanju u struci. No, nije li to istovremeno i dobra promidžba za naš časopis? Isto tako, nezamislivo je da su našim šumarskim stručnjacima baš sve njihove teme neinteresantne, s obzirom na činjenicu da je Hrvatska pla-

ninska, ravničarska i mediteranska zemlja obrasla šumama sličnima u okruženju. No, ako nam je pak problem strani jezik unatoč dvojezičnom kratkom sadržaju i priložima, onda se moramo upitati kojega smo to intelektualnog „profila“ u 21. stoljeću? S druge strane, posebno naglašavamo kako Uredništvo uvijek daje prednost domaćim znanstvenicima, posebice stručnjacima s terena, koje često pozivamo da se upravo oni javljaju u časopisu, kao što su to činili naši vrlo prethodnici. Šumarski list je digitaliziran, pa nije teško pregledati starija godišta časopisa i uvjeriti se u kvalitetu članaka i interesantnost obrađivanih tema iz šumarske prakse, što nam danas, iskreno rečeno, nedostaje. S time u vezi slijedi pitanje, posebice kritičarima: kada su zadnji puta napisali znanstveno-stručni članak ili bilo kakav napis i objavili ga u svome znanstveno-stručnom i staleškom glasilu? Hrvatsko šumarstvo je imalo, ima i imat će, kako organizacijskih tako i stručnih problema, pa je prilika da o tome progovorimo, primjerice u rubrikama Izazovi i suprotstavljanja ili Aktualno. U ovoj rubrici smo višekratno dobronamjerno ukazivali na probleme očekujući odaziv struke! No očito je da je većina, danas moderno rečeno, spremna samo za „zapozorje“, a samo iznimno za scenu.

Još samo jedna napomena u vezi s čitanjem ili nečitanjem Šumarskoga lista (i ne samo njega); doajen hrvatskoga šumarstva pokojni Prof. emeritus Branimir Prpić često je znao reći: „Tko 5 do 7 godina „zapusti“ struku, trebao bi ponovo upisati fakultet“. To je upravo na tragu danas posebno apostrofiranog permanentnog obrazovanja, vjerujući da je jedan od „alata“ u tome procesu i Šumarski list. Na kraju, bilo bi dobro da svatko od nas stane pred ogledalo, pogleda se te postavi pitanje, na koje može ili ne može dati odgovor; bit će to samo jedno od mnoštva koja danas opterećuju šumarstvo. Ako u tom trenutku oborimo pogled, još ima nade za nas i našu struku.

Uredništvo